ลบ 1 องศาหนาวของแท้แต่แข้งไทยยังคึก

สภาพอากาศของ “เมืองผู้ดี” หาใช่เป็นอุปสรรคในการเหินฟ้ามาปักหลักฝึกซ้อมของทีมชาติไทยไม่ ล่าสุดเมื่อวันที่ 22 ม.ค.ที่ผ่านมาขุนพลนักเตะไทยยังคงเดินหน้าฝึกซ้อมท่ามกลางสภาพอากาศอันหนาวเหน็บถึงลบ 1 องศา ที่สนามแพล็ตเลน

สำหรับการฝึกซ้อมของทีมชาติไทย ทาง “โค้ชหรั่ง” ชาญวิทย์ ผลชีวิน ยังคงเน้นให้ลูกทีมฝึกซ้อมทั้งเกมรุก-รับ พร้อมกันนั้นทางกลุ่มสตาฟฟ์โค้ชของอะคาเดมี่อย่าง จิม คาสเซลล์, ปีเตอร์ ลอว์ และ อเล็กซ์ วิลเลี่ยม ยังคงมาร่วมแจมกับโค้ชไทยหลังจากนั้นนักเตะไทยก็ไปรีเลกซ์ด้วยการเดินชอปปิ้ง บรรยากาศเป็นอย่างไรไปติดตามได้จากรูปภาพข้างล่างนี้ครับ

แข้งไทยฝึกซ้อมท่ามกลางอากาศอันหนาวเหน็บอุณหภูมิ ลบ 1 องศา

อ.ชาญวิทย์ ผลชีวิน (ขวา) กุนซือทีมชาติไทยจับมือกับ จิม คาสเซลล์ ผู้อำนวยการอะคาเดมี่

แข้งไทยเดินชอปปิ้งย่านไฮน่าทาวน์ ในช่วงเวลาที่ว่างจากการฝึกซ้อม

ทวีศักดิ์ ศรีสัมฤทธิ์ (ซ้าย) บอร์ดบริหารแมนฯ ซิตี้ คุยกับสามนักเตะไทยถึงรายละเอียดในการจ่ายค่าจ้างคงค้าง

“ลีชอ” ธีรเทพ วิโนทัย หัวหอกทีมชาติไทย อบอุ่นร่างกายระหว่างการฝึกซ้อม

งานลอยกระทงที่ผ่านมา ได้รับเกียรติจาก พระองค์หญิงปีนังฯ (กลาง) เป็นองค์ประธานในงาน และ กฤษณ์ กาญจนกุญชร (เสื้อเหลือง) ประจำกรุงวอชิงตัน ดีซี โดยมีตัวแทนจาก บ.บุญรอดฯ มาร่วมเป็นเกียรติ

ธนากร ดวงมณี นำคนไทยในสหรัฐฯ ร่วมเชียร์นักเทนนิสจากแดนสยามที่เข้าทำศึกยูเอส โอเพ่น

ธนากร ดวงมณี
ดีเด่นกีฬาต่างแดน

จะมีใครบ้างจำได้ว่าเมื่อครั้งหนึ่ง มีชื่อของ **ธนากร ดวงมณี** เป็นหนึ่งในเทนนิสที่ดีที่สุดของไทยไล่ๆ กับนักเทนนิสรุ่นน้องชื่อเดียวกัน ธนากร ศรีชาพันธุ์ พี่ชายคนโตของยอดนักเทนนิสของไทยอย่าง ภราดร ศรีชาพันธุ์ แต่นั่นก็ไม่สำคัญเท่า เขาคนนี้เข้าขั้น “บ้า” ขนาดขอบิดาธรรมนูญ ดวงมณี ลาออกจากบัญชีจุฬาฯ เพียงเพื่อมาล่าฝันเป็นนักเทนนิสอาชีพให้ได้

เมื่อยุค 15-20 ปีก่อน คงมีนักกีฬาระดับสมัครเล่นของไทยไม่กี่คนกล้าหาญมาลองสนามกีฬาอาชีพอย่างเขา และถึงแม้จะผิดหวังซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากความพยายามให้เพียงแค่ผ่านการคัดเลือกในแต่ละรายการของเทนนิสอาชีพ ธนากรก็ไม่เคยเดินหนีความฝันของเขาไปไหน หากแต่พยายามเติมไฟฝันต่อให้กับนักกีฬาคนใหม่ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นในสังคม

วันนี้ “จอร์จ” ธนากร ดวงมณี รับบทสำคัญในการ **บริหารจัดการสมาคมเทนนิสไทยในสหรัฐฯ** หรือ **“ไทยเทนนิส ออร์แกไนเซชั่น”** ซึ่งเปรียบเหมือนจุดดึงดูดให้เขากลับมาสู่วงการกีฬาอีกครั้ง

“หลังจากเรียนจบและทำงานสักระยะก็ไม่ได้คิดว่าจะกลับมาทำงานด้านการกีฬาจนกระทั่งประมาณปี 2002 เห็นชื่อของ ภราดร ศรีชาพันธุ์ มาแข่งชิงแชมป์เทนนิสรายการเลกก์ เมสัน คลาสสิก ที่รัฐเวอร์จิเนีย ซึ่งผมก็จำว่าเป็นน้องชายคนเล็กของครอบครัวศรีชาพันธุ์ ที่ผมเล่นเทนนิสมาด้วยก็โทรศัพท์ไปฝากไว้ที่โรงแรมที่พัก ปรากฏ ว่าคุณพ่อชนะชัย โทร.กลับมา จากนั้นเราก็นัดพบไปทานข้าวกัน และให้การสนับสนุนเท่าที่เราจะทำได้”

“แต่การพัฒนาและสนับสนุนทุกอย่างต้องเป็นระบบจึงจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์สูงสุด” ธนากรกล่าวถึงแนวคิดที่ดูเหมือนจะง่ายแต่ต้องลงมือทำอย่างต่อเนื่องยาวนาน โดยเฉพาะกับวงการกีฬา

แม้ไม่ใช่บทบาทของนักกีฬาเหมือนสมัยเยาวชน หากแต่เพราะคุณสมบัติพิเศษที่ หลงใหลในกีฬาเข้าสายเลือด การเป็นนักจัดการการเงินมือฉมัง และสายสัมพันธ์ที่มีทั้งกับคนไทยและต่างชาติ ทำให้ธนากรกล้าที่จะหยิบงานหลายอย่างขึ้นมาปั้นให้เป็นรูปเป็นร่างต่อความฝันของใครหลายคนให้เป็นจริง

ในห้วงเวลาหนึ่งที่เราได้เห็นภาพกองเชียร์สีแดงที่ถูกขนานนามโดยสื่อมวลชนต่างประเทศว่า “ศรีชาแฟน” แทนนามสกุลของนักเทนนิสไทยชื่อดังยามนั้นที่โลดแล่นอยู่ในสนาม แทบทุกรายการที่ ภราดร ศรีชาพันธุ์ ลงทำการแข่งขัน กองทัพนักเชียร์กลุ่มนี้ จะคอยไปให้กำลังใจตลอดเวลา แม้จะอยู่ห่างไกลแผ่นดินไทยแค่ไหนก็ตาม

“เพราะเราอยากให้นักกีฬาไทย เรารู้สึกว่าเขามีคนควรสนับสนุนเสมอ ไม่ว่าจะอยู่แห่งใดก็ตามอยากให้รู้สึกเหมือนอยู่ที่บ้าน ลงแข่งที่บ้านของตัวเอง” คุณจอร์จ กล่าว

หากจะบอกว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้ธนากรมายืนตรงนี้ เพราะมีแบบอย่างและสายเลือดจากคุณพ่อ ผู้ที่หลงใหลในกีฬาไม่น้อยไปกว่าบุตรชาย

“คุณพ่อ (ธรรมนูญ) เป็นนักวิ่ง นักฟุตบอลทีมชาติไทย โตมาจากสนามบอล กอล์ฟ เทนนิส แบดมินตัน คุณพ่อเล่นกีฬาหมด” ธนากรเล่าถึงแบบอย่างและชีวิตที่เริ่มต้นในสนามกีฬาของตัวเอง

แม้จะเหมือนๆ กับเด็กไทยคนอื่นๆ ที่เริ่มต้นเล่นกีฬาของตัวเองกับฟุตบอล ก่อนจะมาชื่นชอบ กีฬาลูกเด้งอย่าง ปิงปอง เก่งกาจระดับเป็นตัวแทนนักกีฬาสาธิตจุฬาฯ

ธนากร ดวงมณี อดีตนักเทนนิส เยาวชนทีมชาติไทย ที่ห้นมาจับงานพัฒนากีฬาไทยในสหรัฐอเมริกา

และต้องลดการเล่นกีฬาฟุตบอลลง เมื่อตอนหลังเจออาการบาดเจ็บบ่อยครั้ง รวมทั้งขาหักบ้างแขนหักบ้าง ครอบครัวจึงแนะนำว่าคงต้องเลือก และตอนนั้นธนากรเองก็หันมาชอบเทนนิสเข้าพอดี

“เทนนิสเริ่มมาเอาจริงตอนอายุ 16 ตอนนั้นก็เริ่มเล่นให้สาธิตจุฬาฯ มหาวิทยาลัย และทีมชาติ เอาจริงนี่ตอนอายุ 17 ตื่นมาตี 5 ก็ไปซ้อมจน 8 โมงเช้า แล้วไปเรียน ตอนเย็น เรียนเสร็จก็ไปซ้อม สมัยนั้นผมก็มาทัวร์ สามเดือนตระเวนไปแข่งกับทีมเอเชีย ซึ่งเขาจะมีผู้ชาย 4 คน หญิง 4 คน ไปแข่งเยาวชนที่วิมเบิลดัน, เฟร้นช์ โอเพ่น และแถวๆ เบลเยียม ก็เลยถือโอกาสแวะมาดูคอลเลจ ที่ชานดิเอโก เสร็จพอเข้าบัญชีจุฬาฯ ปีหนึ่งแล้ว ออกมาแข่ง 3 เดือน กลับไปเรียนก็ตามหลังเพื่อนๆ ก็เลยขอพ่อมาเล่นที่อเมริกาซะเลย”

ก่อนหน้านั้นก็มีปรีซีซั่นอีก สรุปแล้วทั้งปีนี่แข่งตลอดเลย มีการเตรียมพร้อม แข่งขันกับตัวเองเสมอเลย มันแตกต่างกันตรงนี้ล่ะครับ”

คุณธนากรให้ข้อสังเกตว่า ในระดับมหาวิยาลัยของไทยเราน่าจะมีรายการแข่งขันควรจะมีมากขึ้น เพื่อให้นักกีฬาอยู่ในสภาพสมบูรณ์เสมอ สังเกตว่าพอเล่นสองสามปี ก็ทำอย่างอื่นแล้ว พอปีสามปีสี่ก็ไปเป็นคู่ซ้อมให้กับรุ่นน้องที่เข้ามาใหม่

“ที่นี่ เขาให้การเรียนมาก่อน เช่น เขาจะบอกเลยว่าในการเล่นมหาวิทยาลัยดิวิชั่นหนึ่ง ระดับผลการเรียนไม่ต่ำกว่า 2 แต่ข้อดีคือเขาจะมีติวเตอร์ให้ ไปที่คณะเขาจะบอกเลยและจัดติวเตอร์ให้”

เรียนจบออกมาพร้อมๆ กับการช่วยทีมไต่อันดับจากร้อยกว่าขึ้นมาท็อปเทนของอเมริกาจนได้ ทำงานด้านการเงิน กระทั่งได้เห็นชื่อของ ภราดร ศรีชาพันธุ์ จากสื่อจึงติดตามไปจนพบ

(จากซ้าย) ธนากร ดวงมณี, รัชเดช เครือทิวา นักบาสเกตบอลไทย ที่ไปเล่นลีกอาชีพในสหรัฐฯ และ กิติพันธ์ ศรีสวัสดิ์ ประธานสมาคมไทยเทนนิส

“มีกลุ่มเพื่อนๆ ที่ชอบเล่นกีฬาเทนนิส มากๆ อยู่ 5-6 คน ตามเชียร์ให้กำลังใจกัน ซึ่งจากตรงนั้นสมาคมไทยเทนนิสในสหรัฐฯ ก็เลยเป็นรูปเป็นร่างขึ้น ซึ่งเริ่มจากคุณหญิงน้องภรรยาท่านเอกอัครราชทูตคนก่อน เลี้ยงอาหารให้การสนับสนุนภราดร พาพวกเราไปเชียร์ที่สนาม รอบแรกก็ 10 คน พอชนะก็มากขึ้นเข้ารอบลึกไปเป็น 30-40 คน พอรอบชิงฯ นี่เกือบ 200 คน”

ช่วงนั้นเองที่มีภราดรแข่ง และ ดนัย อุดมโชค ได้เล่นรอบควอลิฟาย ทำให้เห็นข้อแตกต่างเพราะสมัยนั้นขนาดภราดรอันดับร้อยกว่าก็มีสปอนเซอร์แล้ว ขณะที่ “เจ้าปิ๊ก” ต้องเดินทางลงมาจากนิวยอร์กเพื่อมาทำการแข่งขันเช่นกันภราดรนั่งเครื่องบินชั่วโมงเดียวถึง ขณะที่ดนัยนั่งรถบัสมา 9 ชั่วโมงกว่าจะมาถึงสนามแข่งขัน

“จำได้ว่าวันนั้นเรามีถาดอยู่ แล้วก็ส่งไปแต่ละคน คือลงขันกัน เพื่อนำเงินก้อนนี้ไปสนับสนุน ดนัย กับภราดรในอนาคต พอมันผ่านมาถึงผมก็คิดว่า แล้วจะทำอย่างไรให้เป็นระบบได้บ้าง คือทุกคนอยากช่วยเหลือนักกีฬาไทย ทำไมเราไม่ทำอะไรให้เป็นกิจลักษณะก็เลยคิดว่าเราน่าจะตั้งองค์กรขึ้นมาในรูปขององค์กรที่ไม่ค้ากำไร เพื่อหาทุนทรัพย์ และการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ มาช่วยนักกีฬาเราให้เป็นรูปธรรม และต่อเนื่อง ซึ่งบริษัทเอกชนต่างๆ ที่เข้ามาสนับสนุน ก็สามารถทำเงินส่วนนี้ไปลดหย่อนภาษีได้ด้วย เราก็นำไปสนับสนุนนักกีฬาเราต่อไป”

จึงมีการจัดตั้งสามคมเทนนิสไทยในสหรัฐฯ ขึ้น ซึ่งตอนนี้สมาคมมีสมาชิกและผู้สนับสนุนอยู่ หลายเมือง ทั้งวอชิงตัน ดีซี, แอลเอ, เทกซัส และไมอามี่

ซึ่งองค์กรนี้เวลาที่มีนักกีฬาไทยไปแข่งขัน ก็จะให้การช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ทั้งเรื่องอาหารการกิน การเดินทาง ให้กำลังใจในสนามแข่งขัน เพื่อให้นักกีฬาได้รับการเตรียมตัวพร้อมที่สุดก่อนลงสนาม

“ต้องขอขอบคุณสยามกีฬา ที่มีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ข่าวสารวงการกีฬาไทยในสหรัฐอเมริกาให้ไปถึงคนไทยเราที่เมืองไทย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้เรารู้ว่ามีนักกีฬาไทย หรือเชื้อสายไทยหลายคนในอเมริกาที่เราจะให้การสนับสนุน”

การก่อตั้งสมาคมใหม่กำลังจะเกิดขึ้นโดยใช้ชื่อว่า สมาคมกีฬาไทยในสหรัฐฯ จากแนวคิดแรกในเทนนิส มาสู่กีฬานานาชนิด เพื่อที่จะช่วยดูแลนักกีฬาไทยจากประเทศไทยหรือแม้กระทั่งลูกหลานคนไทยที่เติบโตในสหรัฐฯ

“กรณีอย่าง “เจโอ” รัชเดช เครือทิวา ที่มีความสามารถ มาเล่นบาสเกตบอล สเตชี่ พราหมณสุทธิ์ นักกอล์ฟสาวที่มีคุณพ่อเป็นคนไทย หรืออย่างน้องอริสา นักสเกตน้ำแข็งที่พยายามจะเล่นให้ทีมชาติไทย แต่ตอนนี้เห็นว่าเลิกเล่นไปแล้ว ซึ่งนักกีฬาเหล่านี้ เราสามารถเข้ามาเป็นปากเป็นเสียงให้ได้ หรือเปิดโอกาสเพื่อให้นักกีฬาไทยเราได้มาเล่นระดับอาชีพที่นี่รวมทั้งในระดับเยาวชนที่จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ”

ด้วยความเชื่อว่านักกีฬาไทยเรามีศักยภาพมากพอเพียงแต่จะมีใครให้โอกาสเขามากน้อยแค่ไหน เท่านั้น ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้ต้องเป็นไปอย่างมีระบบ

ระบบที่ตั้งมั่นว่าจะพัฒนาตั้งแต่นักกีฬาที่เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของไทย ผู้มีความสามารถและอยากมาฝึกฝนร่ำเรียนในสหรัฐอเมริกาต้องได้รับข้อมูลและความรู้ต่างๆ อย่างถูกต้อง จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน ซึ่งที่นี่ได้มีการสนับสนุนจากองค์กรอย่างเป็นรูปแบบ

จากนั้นอีกระดับของความช่วยเหลือคือการประกอบอาชีพ ที่สมาคมกีฬาไทยในสหรัฐฯ จะสนับสนุนทั้งความสะดวกด้านต่างๆ รวมทั้งเป็นกระบอกเสียงให้ได้ ส่วนรอยต่อหากไม่สามารถไปถึงการเป็นสุดยอดนักกีฬาอาชีพได้ องค์กรก็จะรองรับการดูแลเรื่องงานและอื่นๆ ที่จะทำให้ทรัพยากรบุคคลเลี้ยงตนเองและเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไปอีก

นอกเหนือจากเรื่องการกีฬาแล้ว คุณธนากรยังมีโอกาสส่งเสริมวัฒนธรรมไทย เช่น การจัดงานลอยกระทงหน้า Capital Hill ของสหรัฐฯ ที่กรุงวอชิงตัน ดีซี เมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ซึ่งนับว่าประสบความสำเร็จอย่างสูงเพราะสถานที่ดังกล่าวนอกจากจะเป็นอาคารที่ประชุมของวุฒิสภาสหรัฐฯ แล้ว ยังไม่เคยมีใครเคยได้จัดงานใหญ่อย่างนี้มาก่อนเลย !

มอบเสื้อสมาคมให้กับ วิชัย อมฤตราช อดีตนักเทนนิสมือหนึ่งเอเชียชาวอินเดีย

ความภาคภูมิใจในการร่วมเผยแพร่ศิลปวัฒนาธรรมไทย อาหารการกิน “เอเชียน เฟสติวัล” ไปพร้อมๆ กับการจัดการแข่งขัน เทนนิส เลกก์ เมสัน คลาสสิก ที่สมาคมเทนนิสไทย โดย บ.บุญรอดฯ เข้ามาดูแลของเทนนิสหญิง เพื่อเพิ่มโอกาสทำให้นักกีฬาไทยได้ไวลด์การ์ดรับเชิญมาแข่ง เก็บเกี่ยวประสบการณ์ และพัฒนาฝีมือในการใหญ่นอกประเทศ

ในงานเอเชียน เฟสติวัล ซึ่งจะจัดก่อนการแข่งขันเลกก์ เมสัน คลาสสิก 1 สัปดาห์ต่อเนื่องมา 3-4 ปี ถือเป็นงานชิ้นโบแดงที่คุณธนากรภูมิใจอย่างยิ่ง โดยเมื่อปีที่ผ่านมามีผู้มาร่วมงานสูงถึง 4 หมื่นคนท่ามกลางการตอบรับอย่างดีเยี่ยมของทุกฝ่ายเป็นงานที่รวมเอาทั้งกีฬา และศิลปวัฒนธรรม อาหาร และสิ่งๆ ดีที่คนไทยเรามีอยู่มาอวดสายตาชาวต่างประเทศ หรือแม้แต่คนไทยด้วยกัน

“ผมต้องขอขอบคุณ คุณสันติ ภิรมย์ภักดี ที่ให้โอกาสแก่สังคมไทยเรา แม้จะอยู่ไกลในต่างประเทศก็ตาม เพราะไม่ใช่แค่เพียงทุนทรัพย์ที่ บ.บุญรอดฯ สนับสนุน หากแต่เป็นโอกาสที่คุณสันติยื่นให้กับสังคมไทยในสหรัฐฯ และสังคมกีฬา ที่พวกเรายากเห็นการยกระดับให้ดีขึ้น”

จึงไม่แปลก ถ้าหากจะถามหนุ่มนักบริหารการเงิน และการกีฬาตอนนี้ ถึงแบบอย่างของบุคคลที่เขาชื่นชม “นอกจากคุณพ่อผมแล้วคุณสันติเป็นบุคคลอีกท่านหนึ่งที่ผมชื่นชมและยกให้เป็นต้นแบบในการประสบความสำเร็จ และให้คืนกลับต่อสังคม โดยเฉพาะสังคมกีฬา และผมก็รู้ว่าคุณสันติให้มากกว่า ที่สังคมพูดออกไปด้วยซ้ำ”

ลงมือทำอะไรมาหลายอย่างแต่คุณธนากรก็ไม่หยุดคิดที่จะทำต่อไป

“ผมหวังว่าสักวันจะมีศูนย์กีฬาในร่มของไทยในอเมริกา และยุโรป เพื่อว่าเมื่อมีนักกีฬาไทยมาแข่งขัน เราจะได้มีสถานที่ไว้ฝึกซ้อม พัก และใช้งานได้ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อส่งเสริมคนไทยเราที่มีความสามารถ และเพิ่มโอกาสให้พวกเขาได้แสดงความสามารถ”

“โอกาส” ที่คุณธนากร บอกว่าเป็นสิ่งทรงคุณค่า ที่เราสามารถหยิบยื่นให้แก่กันและกัน

บัวบาน โชคมนทิน รายงาน

กลางเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐฯ ที่รวมเอาผู้คนทุกชาติกว่า 4 หมื่นชีวิตเข้าไปในงานเอเชียน เฟสติวัล

ธนากรกับงานรัก เปิดคลินิกสอนเด็กๆ ฝึกฝนเทนนิส

กลุ่มคนที่หลงไหลในกีฬาเทนนิส ที่ร่วมก่อตั้งสมาคมไทยเทนนิสในสหรัฐฯขึ้น ถ่ายภาพร่วมกับ ภราดร ศรีชาพันธุ์

“คุณพ่อซึ่งเป็นคนรักกีฬาอยู่แล้วก็อนุญาต ส่วนตัวเชื่อว่าสมัยนั้นคงไม่มีพ่อแม่คนไหนให้ลูกลาออกจากจุฬาฯ เพื่อมาลองเล่นเทนนิส ซึ่งก็ต้องขอบคุณคุณพ่อที่ให้โอกาสเราทำ ถึงตอนนี้ก็ไม่รู้ว่าทำไมท่านอนุญาต ท่านอาจจะไม่อยากให้รู้สึกว่าทำไมไม่ให้เราทำก็ได้ ทุกวันนี้มองกลับไปก็เห็นว่า เราน่าจะทำได้ไม่ได้อีกเรื่องหนึ่งซึ่งผมก็นำสิ่งเหล่านี้มาใช้ หรือให้โอกาสกับคนอื่นๆ”

“จริงๆ คือถึง “บิ๊ก-ธนากร” จะอายุน้อยกว่าแต่เราไม่เคยเอาชนะเขาได้ ก็เลยต้องหนี” จอร์จกล่าวติดตลก

จากอันดับ 3-4 ในเอเชีย จูเนียร์โลกอันดับ 30-40 ยิ่งถ้าแข่งในเอเชียเข้ารอบลึกตลอด แต่พอมาอยู่ที่อเมริกากลับไม่เป็นอย่างที่คิดเลย “ตอนนั้นเข้ามาอยู่ที่สถาบัน ก็มีแอนนา คูร์นิโคว่า เขาแค่ 8 ขวบเองตอนนั้น หรืออย่าง พีท แซมพราส เองเวลาเขาไม่ได้ออกทัวร์แล้วก็กลับมาซ้อมซึ่งเราก็อยู่ในกลุ่มนั้นคิดว่าเราดีจนพอตัวแล้วก็ลองตระเวนแข่งอยู่เกือบปีแต่ก็ไม่เคยผ่านควอลิฟายเลย ซึ่งจริงๆ เกมที่เอเชียและอเมริกาต่างกันมาก และยิ่งตอนนี้ ยิ่งแตกต่างนะ ขนาดตอนนั้นยังแตกต่างเลย”

เมื่อหันกลับไปสู่การเรียนอีกครั้ง ธนากรก็เลือกที่จะรับทุนการศึกษาแบบนักกีฬาที่มหาวิทยาลัย เซาท์ อลาบามา แม้จะต้องเล่นเป็นเดี่ยวมือ 6 สุดท้ายของทีมก็ตาม ทั้งที่มีมหาวิทยาลัยอื่นรับในฐานะมือดีกว่านี้

“ข้อแตกต่างที่เห็นชัดเมื่อเข้าไปเรียนในฐานะนักเรียนทุนกีฬาก็คือการแข่งขันที่เมืองไทยเรามีกีฬามหาวิทยาลัยอย่างเดียว นักกีฬาไทยเราซ้อมไปสิลิครับทั้งปีได้แข่งครั้งเดียว ขณะที่อเมริกาฤดูกาลหนึ่ง 3 เดือน ใน 3 เดือนนี้คุณก็ต้องแข่งไปอย่างน้อย 20 เกมแล้วหรือแม้กระทั่งลูกหลานคนไทยที่เติบโตในสหรัฐฯ

“กรณีอย่าง “เจโอ” รัชเดช เครือทิวา ที่มีความสามารถ มาเล่นบาสเกตบอล สเตชี่ พราหมณสุทธิ์ นักกอล์ฟสาวที่มีคุณพ่อเป็นคนไทย หรืออย่างน้องอริสา นักสเกตน้ำแข็งที่พยายามจะเล่นให้ทีมชาติไทย แต่ตอนนี้เห็นว่าเลิกเล่นไปแล้ว ซึ่งนักกีฬาเหล่านี้ เราสามารถเข้ามาเป็นปากเป็นเสียงให้ได้ หรือเปิดโอกาสเพื่อให้นักกีฬาไทยเราได้มาเล่นระดับอาชีพที่นี่รวมทั้งในระดับเยาวชนที่จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ”

ด้วยความเชื่อว่านักกีฬาไทยเรามีศักยภาพมากพอเพียงแต่จะมีใครให้โอกาสเขามากน้อยแค่ไหน เท่านั้น ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้ต้องเป็นไปอย่างมีระบบ

ระบบที่ตั้งมั่นว่าจะพัฒนาตั้งแต่นักกีฬาที่เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของไทย ผู้มีความสามารถและอยากมาฝึกฝนร่ำเรียนในสหรัฐอเมริกาต้องได้รับข้อมูลและความรู้ต่างๆ อย่างถูกต้อง จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน ซึ่งที่นี่ได้มีการสนับสนุนจากองค์กรอย่างเป็นรูปแบบ

จากนั้นอีกระดับของความช่วยเหลือคือการประกอบอาชีพ ที่สมาคมกีฬาไทยในสหรัฐฯ จะสนับสนุนทั้งความสะดวกด้านต่างๆ รวมทั้งเป็นกระบอกเสียงให้ได้ ส่วนรอยต่อหากไม่สามารถไปถึงการเป็นสุดยอดนักกีฬาอาชีพได้ องค์กรก็จะรองรับการดูแลเรื่องงานและอื่นๆ ที่จะทำให้ทรัพยากรบุคคลเลี้ยงตนเองและเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไปอีก

นอกเหนือจากเรื่องการกีฬาแล้ว คุณธนากรยังมีโอกาสส่งเสริมวัฒนธรรมไทย เช่น การจัดงานลอยกระทงหน้า Capital Hill ของสหรัฐฯ ที่กรุงวอชิงตัน ดีซี เมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ซึ่งนับว่าประสบความสำเร็จอย่างสูงเพราะสถานที่ดังกล่าวนอกจากจะเป็นอาคารที่ประชุมของวุฒิสภาสหรัฐฯ แล้ว ยังไม่เคยมีใครเคยได้จัดงานใหญ่อย่างนี้มาก่อนเลย !

ความภาคภูมิใจในการร่วมเผยแพร่ศิลปวัฒนาธรรมไทย อาหารการกิน “เอเชียน เฟสติวัล” ไปพร้อมๆ กับการจัดการแข่งขัน เทนนิส เลกก์ เมสัน คลาสสิก ที่สมาคมเทนนิสไทย โดย บ.บุญรอดฯ เข้ามาดูแลของเทนนิสหญิง เพื่อเพิ่มโอกาสทำให้นักกีฬาไทยได้ไวลด์การ์ดรับเชิญมาแข่ง เก็บเกี่ยวประสบการณ์ และพัฒนาฝีมือในการใหญ่นอกประเทศ

ในงานเอเชียน เฟสติวัล ซึ่งจะจัดก่อนการแข่งขันเลกก์ เมสัน คลาสสิก 1 สัปดาห์ต่อเนื่องมา 3-4 ปี ถือเป็นงานชิ้นโบแดงที่คุณธนากรภูมิใจอย่างยิ่ง โดยเมื่อปีที่ผ่านมามีผู้มาร่วมงานสูงถึง 4 หมื่นคนท่ามกลางการตอบรับอย่างดีเยี่ยมของทุกฝ่ายเป็นงานที่รวมเอาทั้งกีฬา และศิลปวัฒนธรรม อาหาร และสิ่งๆ ดีที่คนไทยเรามีอยู่มาอวดสายตาชาวต่างประเทศ หรือแม้แต่คนไทยด้วยกัน

“ผมต้องขอขอบคุณ คุณสันติ ภิรมย์ภักดี ที่ให้โอกาสแก่สังคมไทยเรา แม้จะอยู่ไกลในต่างประเทศก็ตาม เพราะไม่ใช่แค่เพียงทุนทรัพย์ที่ บ.บุญรอดฯ สนับสนุน หากแต่เป็นโอกาสที่คุณสันติยื่นให้กับสังคมไทยในสหรัฐฯ และสังคมกีฬา ที่พวกเรายากเห็นการยกระดับให้ดีขึ้น”

จึงไม่แปลก ถ้าหากจะถามหนุ่มนักบริหารการเงิน และการกีฬาตอนนี้ ถึงแบบอย่างของบุคคลที่เขาชื่นชม “นอกจากคุณพ่อผมแล้วคุณสันติเป็นบุคคลอีกท่านหนึ่งที่ผมชื่นชมและยกให้เป็นต้นแบบในการประสบความสำเร็จ และให้คืนกลับต่อสังคม โดยเฉพาะสังคมกีฬา และผมก็รู้ว่าคุณสันติให้มากกว่า ที่สังคมพูดออกไปด้วยซ้ำ”

ลงมือทำอะไรมาหลายอย่างแต่คุณธนากรก็ไม่หยุดคิดที่จะทำต่อไป

“ผมหวังว่าสักวันจะมีศูนย์กีฬาในร่มของไทยในอเมริกา และยุโรป เพื่อว่าเมื่อมีนักกีฬาไทยมาแข่งขัน เราจะได้มีสถานที่ไว้ฝึกซ้อม พัก และใช้งานได้ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อส่งเสริมคนไทยเราที่มีความสามารถ และเพิ่มโอกาสให้พวกเขาได้แสดงความสามารถ”

“โอกาส” ที่คุณธนากร บอกว่าเป็นสิ่งทรงคุณค่า ที่เราสามารถหยิบยื่นให้แก่กันและกัน

บัวบาน โชคมนทิน รายงาน